

вихъ, разбѣгахъ ся, а повечето паднахъ убиты и поробены.

Двацѣтъ които бѣхъ нападнали на островтъ намѣрихъ Иванча и Марійкѣ вързаны, отвързахъ ги и ги заведохъ и тѣхъ съ другытъ плѣнницы на свой-тъ си островъ, и като бѣлы, рѣдкость за тѣхъ, поклонихъ ги на царя си; и тѣй тѣ станахъ изново роби на новъ господарь.

Жителитѣ на тойзи островъ бѣхъ храбри наистинѣ, но и тѣ бѣхъ диви като другытъ, и тѣ ядахъ плѣнницытъ си, та за това нападахъ на съседытъ си; но Иванчо и Марійка имахъ честь-тъ и тозъ пѣтъ, като млади, още знаехъ и языкътъ имъ, да бѣдѣтъ пощадены и да бѣдѣтъ само слугы на царя.

Единъ день тѣзи островитяны, като бѣхъ направили едно ново нашествіе на съседнытъ си островы, докарахъ голѣмо число плѣнницы, между които пакъ имаше единъ бѣлъ чловѣкъ, когото такожде поклонихъ на царя си. Тойзи бѣлъ чловѣкъ не бѣше наистинѣ толкозъ застарѣлъ, но бѣше изнемощѣлъ и мършавъ,